

SØNNEN

Et Folkeskuespil i 3 Akt. 75 Afd.

Optaget af Nordisk Films Co.

Iscenesat af August Blom

Den kvindelige Hovedrolle udføres af:

BETTY NANSSEN

Det er en usædvanlig underholdende og belærende Film, og den vil blive fulgt med allerstørste Interesse af det store Publikum, til hvem den henvender sig. Moderens Kamp for sin Søns Skyld, hendes Lidelser og Skuffelser og hendes Sorg over at se sig tilsidesat for en uværdig Kvindes Skyld er skildret med saadan betagende Kunst, at ingen lades urørt deraf.

For Betty Nansen er Rollen som den kærlige, næsten tøssegode Moder en kærkommen Lejlighed til nu engang at fastslaa, hvor overlegen en Kunstnerinde hun i Virkeligheden er. Og som den fordærvede Søn faar Arne Weel bevist, at han magter at løse en betydelig Opgave til Fuldkommenhed!

En af denne Sæsons store Sukces'er.
Et af de bedste danske Folkeskuespil!

PERSONERNE:

Sagfører Krogh.....	Herr Carl Lauritzen
Fru Gerda Krogh.....	Fru Betty Nansen
Kaj, deres Søn.....	Herr Arne Weel
Maja.....	Frk. Gyda Aller
Veksellerer Wulff.....	Herr Peter Nielsen
Grosserer Grøn.....	Herr Torben Meyer
Bankdirektør Mørch.....	Herr Erik Holberg
Fru Mørch, hans Hustru.....	Fru Marie Dinesen

AFDELINGERNE:

1. Paa Besøg hos Forældrene.	39. „Jeg forbyder dig oftere at betræde mit Hjem.“
2. Den strenge Sagfører Krogh.	40. Et halvt Aar senere.
3. Rykkerbrevet.	41. Fru Krogh ernærer sig som Spillelærerinde.
4. „Det er dig, der har ødelagt ham!“	42. I Bankdirektør Mørchs Hjem.
5. Gælden gøres op.	43. Sorgen tynger Fru Krogh til Jorden.
6. Moder og Søn rejser til Hovedstaden.	44. Den hjælpsomme Bankdirektør.
7. Sagføreren telefonerer til sin gode Ven, Veksellerer Wulff.	45. I det beskedne Hjem.
8. Paa Kajs Værelse i Byen.	46. Anbefalingsskrivelsen.
9. Wulff indbyder Moder og Søn til Middag.	47. Budet med Regningen.
10. Den sidste moderlige Formaning.	48. „Jeg har netop 50 Kroner, men hvad skal vi saa leve af hele Maaneden?“
11. Kaj træffer sin Veninde Maja.	49. Regningen betales.
12. Den lille Løgn!!	50. Hos Veninden Maja.
13. Hos Maja.	51. Den næste Morgen.
14. Glemte alle de gode Fortsætter.	52. Kaj er ikke kommet hjem.
15. I forgæves Venten.	53. Den skæbnesvangre Regning.
16. Hos Bankier Wulff.	54. Fru Krogh opsøger Maja.
17. Brevet fra Kaj.	55. Kampen mellem Moderen og Veninden.
18. Wulff misforstaar Fru Kroghs Holdning.	56. Tabt Slaget!!
19. Afviste Tilnærmelser.	57. Flere af Majas Regninger.
20. Den næste Dag.	58. Kaj kan ikke mere betale dem.
21. „Følger Du ikke din Moder til Banegaarden?“	59. „Farvel min Dreng, og Tak for denne Gang.“
22. Wulffs Underskrift.	60. . . . jeg har revet dit Billede ud af mit Hjerte . . .
23. Paa Forbryderbanen.	61. En Aften i Bankdirektør Mørchs Hjem.
24. 3 Maaneder senere.	62. Ansigtet ved Ruden.
25. Kajs Telegram til Moderen.	63. „Jeg har ikke flere Penge.“
26. Fru Krogh gemmer Telegrammet for sin Mand.	64. Det sidste Smykke.
27. „Har Kaj nu lavet noget galt igen?“	65. Tyveriet!!
28. Hos Aagerkarlen.	66. Tjenestepigen opdager ham.
29. Vekslen paa de 1000 Kroner.	67. Politiet hentes.
30. Den falske Underskrift.	68. En Moders store Offer.
31. Bankier Wulff anerkender Underskriften.	69. Bankdirektør Mørch og Frue vender hjem.
32. Gensynet mellem Moder og Søn.	70. Biluheldet.
33. Fru Kroghs Besøg hos Wulff.	71. „Han kastede sig foran Automobilens.“
34. En gemen Fyr!	72. Død.
35. Den glemte Handske.	73. Det sidste Gensyn.
36. Sagfører Krogh opsøger Wulff.	74. Befriet for sin tungeste Byrde.
37. Handsken!	75. Ende.
38. Opgøret mellem Ægtefællerne.	

Kai Krogh er bleven ødelagt af en Moder, der af misforstaaet Kærlighed bestandig har givet ham frie Tøjler. Da han var mindre, forkælede hun ham og dækkede, af Hensyn til den strenge Fader, over Drengens Smaaforseelser. Kai blev voksen, og Forseelserne antog en alvorligere Karakter. Men stadig vaager Moderen over, at Faderen intet faar at vide derom.

Kai er Søn af Sagfører Krogh, der boer i en større Provinsby nær Hovedstaden. Han er et Par Dage hjemme paa Besøg hos sine Forældre, da netop Faderen modtager et Brev fra en af Sønnens Kreditorer, hvem det har været umuligt at faa Kai til at betale.

Sagføreren, der er en strengt hæderlig Mand, bliver yderst opbragt herover og lader sine Bebrejdelser regne ned over Sønnen og Moderen, der har ødelagt ham. Fru Krogh er fortvivlet. Den første Tanke, Moderhertet dikterer hende, er selvfølgelig at forsøge at redde Sønnen ud af hans Gæld. Paa en Sparekassebog har hun 500 Kroner staaende, men det er ikke nok. Da tager hun frem af sit Smykkeskrin et gammelt Familieklenodie, et sjældent og kostbart Hals Smykke. Det vil hun ofre paa Moderkærlighedens Alter.

Da Kai tager ind til Hovedstaden for at fortsætte sine Studier, tager hun med ham for at være sikker paa, at Gælden bliver betalt. Imidlertid telefonerer Sagfører Krogh ind til sin Ven i Byen, Veksellerer Wulff, og beder ham om at holde et lille Opsyn med Sønnen. Snart efter, at Moder og Søn er kom-

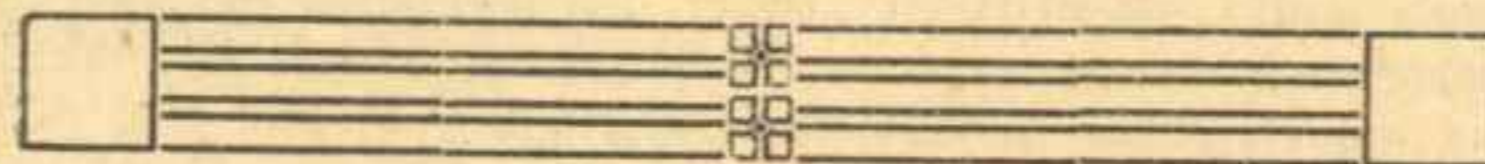

men hjem, hvor Kai bor, indfinder Hr. Wulff sig og inviterer dem begge til Middag samme Dag.

Paa en Spadseretur sammen med Moderen træffer Kai sin Veninde Maja, et tarveligt og letlevende Pigebarn. I samme Øjeblik er alle hans smukke Forsætter glemt. Under Paaskud af at skulle til en Forelæsning slipper han fri for Moderen. Han skynder sig hjem til Maja, og Moderen maa, skønt de har aftalt at følges ad hen til Middagen hos Veksellerer Wulff, vente forgæves og tilsidst tage alene af Sted. Kai, der fastholdes af Maja, har sendt Afbud til Veksellerer Wulff, for hvem Brevet fra Kai for saa vidt kommer meget belejligt, som han er blevet indtaget i Moderen og nu kan benytte sig af den Omstændighed, at han er alene med hende. Hun afviser dog med Indignation alle hans Forsøg paa Tilnærmelse og forlader tilsidst i Vrede hans Hjem.

Da Kai næste Morgen vender hjem, er han ikke blot de 500 Kroner fattigere, som Moderen har givet ham, men Hals-smykket har han i sin sanseløse Tilstand givet Maja. I sin Nedtrykthed, da han ikke ser nogen Udvej for at skaffe Penge, faar han den ulykkelige Idé at skrive Veksellerer Wulffs Navn efter bag paa en Veksels, som han derefter afsætter til en af Byens berygtede Aagerkarle.

Men der kommer en Dag, 3 Maaneder senere, da Vekselen skal indfries. Aagerkarlen vil ikke prolongere den og truer med at henvende sig til Veksellerer Wulff. I sin Fortvivlelse telegraferer Kai til Moderen om øjeblikkelig at komme. Hun

rejser straks ind til Byen, eriarer den frygtelige Sandhed og beslutter, for at afværge en Katastrofe, at opsøge Hr. Wulff. Saa langt rækker hendes Moderkærlighed, at hun end ikke undslaar sig for at gaa i Forbøn for Sønnen hos en Mand, der én Gang har vovet at krænke hendes Ære.

Veksellerer Wulffs Svar paa hendes Anmodning bestaar i, at han overrækker hende den falske Veksler, som han har indfriet. Fru Krogh, der er rørt over dette Træk af Uegennytte, rækker ham taknemlig sine Hænder. Wulff misforstaar hende og gentager den Kærlighedserklæring, paa hvilken hun en Gang før i bestemte Vendinger har givet ham Afslag. Hun viser ham isnende Foragt.

Da hun har forladt ham, finder han hendes Lommetørklæde, som hun har glemt. Han sidder endnu og indaander Duften af dets Parfume, da Sagfører Krogh bliver meldt. En djævelsk Idé udklækkes i hans Hjerne. Han lægger Lommetørklædet fra sig paa en Plads, hvor Sagfører Krogh ikke kan undgaa at finde det. Alt gaar, som det er beregnet. Krogh opdager, at det er hans Hustrus Lommetørklæde. Wulff besvarer med Hensigt Kroghs Spørgsmaal med Enstavelsesord for saaledes at lade den anden komme til den Opfattelse, at der i længere Tid har bestaaet et Forhold mellem Wulff og hans Hustru. Resultatet bliver det tilsigtede: et Brud mellem de to Ægtefæller.

Moder og Søn bor nu alene i Byen. Selv denne alvorlige Kendsgerning er ikke i Stand til at bringe Kai til at tage sig

sammen. Han glider bestandig længere ned ad Skraaplanet. Han formaar ikke at løsrive sig fra Maja. Det kommer til en Styrkeprøve mellem Moderen og Elskerinden. Moderen maa give tabt. Saa fast har Maja forstaaet at indspinde ham i sit Net. Med Sorg skriver Moderen til sin Søn:

»Kære Kai!

Jeg har revet dit Billede ud af mit Hjerte. Hvis Du nogensinde skulde fortryde, hvad Du har gjort imod mig, saa kom til mig, og jeg vil tilgive Dig . . .«

Hun tilføjer, at hun nu har taget Ophold hos en Veninde, Fru Mørch, der har fattet Medlidenhed med den ensomme Kvinde.

En sen Aften er Fru Krogh alene hjemme i Lejligheden. Pludselig ser hun et Ansigt bag Ruden. Det er Kais. Hun tænker, at han endelig kommer til hende, fordi han angrer, og aabner Døren for ham. Hun slutter ham i sine Arme. Han klager sin Nød for hende. Endnu engang bevæges hendes Hjerte, og hun lover ham at hente det sidste Smykke, hun ejer. Det skal han faa at sælge. Tiden hun er borte, benytter Kai sig af til at opbryde en Skrivebordsskuffe og stjæle en Sum Penge, som er gemt der. Et Tyende, der har hørt Støjen, tilkalder Politi, men da Betjentene kommer til Stede, finder de Fru Krogh staaende foran den aabnede Skuffe. I Haanden har hun

de stjaalne Penge. Atter har hun haft Tanke for at redde Sønnen. Hun bliver nu selv antaget for Tyv.

Veninden, Fru Mørch, er imidlertid vendt hjem. Ingen af dem begriber, at denne Kvinde, der i alle Forhold hidtil har vist sig som Redeligheden selv, nu pludselig har gjort sig til Tyv. Men Forklaringen udebliver ikke.

Kai, der er flygtet for Følgerne af sin Forbrydelse har gjort en Ende paa sin Tilværelse. Umiddelbart udenfor Villæen, hvor Hr. og Fru Mørch bor, har han styrtet sig under et Automobil, og Chaufføren og et Par tililende bringer nu den dybt bedrøvede Moder hendes Søn.

Den største Lykke, der vel nok kunde times dette uheldige, forkvaklede Menneske, er fuldbyrdet. Han er død.

A/S „FOTORAMA“ ejer
Filmen, saavel som dens
Plakat- og Program-
tekst o. a. lign. Materi-
ale, med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der bli-
ve nedlagt Forbud og
Erstatningskrav gjort
gældende mod Vedkom-
mende. SESESESESESE

Nyt Program fra Lørdag den 9. Juni.

SØNNEN.

Et Folkeskuespil i 5 Akter - 75 Afdelinger.

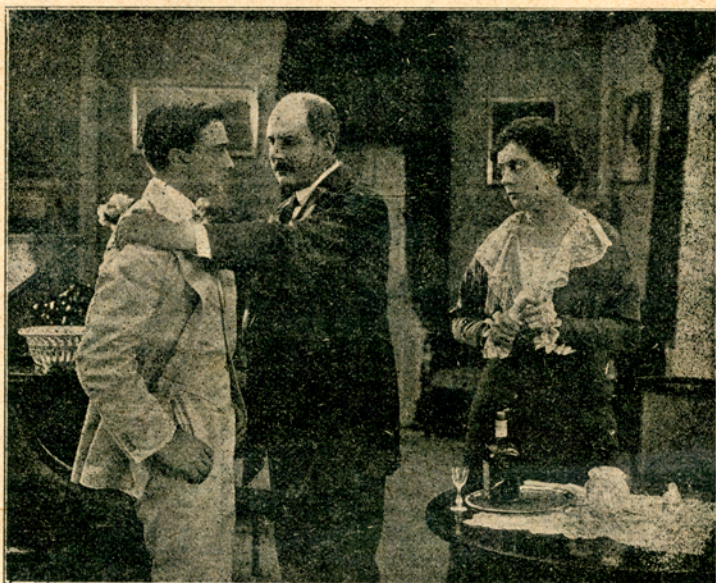
Optaget af Nordisk Films Co.
Isenesat af Hr. August Blom.

Den kvindelige Hovedrolle udføres af Fru Betty Nansen.

En af denne Sæsons store Succes'er.
Et af de bedste danske Folkeskuespil.

Personerne.

Sagfører Krogh	Carl Lauritzen.
Fru Gerdag Krogh	Betty Nansen.
Kai, deres Søn	Arne Weel.
Maja	Gyda Aller.
Veksellerer Wulff	Peter Nielsen.
Grosserer Grøn	Torben Meyer.
Bankdirektør Mørch	Erik Holberg.
Fru Mørch, hans Hustru	Marie Dinesen

Det er en usædvanlig underholdende og belærende Film, og den vil blive fulgt med den allerstørste Interesse af det store Publikum, til hvem den henvender sig. Moderens Kamp for sin Søns Skyld, hendes Lidelser og Skuffelser og hendes Sorg over at se sig tilsidesat for en uværdig Kvindes Skyld er skildret med saadan betagende Kunst, at ingen lades urørt deraf.

For Betty Nansen er Rollen som den kærlige, næsten tossegode Moder en kærkommen Lejlighed til endnu engang at fastslå, hvor overlegen en Kunstnerinde hun i Virkeligheden er. Og som den fordærvede Søn faar Arne Weel bevist, at han magter at løse en betydelig Opgave til Fuldkommenhed.

Afdelingerne.

Paa Besøg hos Forældrene
Den strænge Sagfører Krogh
Rykkerbrevet
„Det er dig, der har ødelagt ham!“
Gælden gøres op
Moder og Søn rejser til Hoved-
staden
Sagføreren telefonerer til sin gode
Ven, Vekselerer Wulff
Paa Kajs Værelse i Byen
Wulff indbyder Moder og Søn til
Middag
Den sidste modertige Formaning
Kaj træffer sin Veninde Maja
Den lille Løgn!!
Hos Maja
Glemte alle de gode Fortsætter
I forgæves Venten
Hos Bankier Wulff
Brevet fra Kaj
Wulff misforstaar Fru Kroghs
Holdning
Afviste Tilnærmelser
Den næste Dag
„Følger du ikke din Moder til
Banegaarden?“
Wulffs Underskrift
Paa Forbryderbanen
3 Maaneder senere
Kajs Telegram til Moderen
Fru Krogh gemmer Telegrammet
for sin Mand
„Har Kaj nu lavet noget galt
igen?“
Hos Aagerkarlen
Vekslen paa de 1000 Kroner
Den falske Underskrift
Bankier Wulff anerkender Under-
skriften
Gensynet mellem Moder og Søn
Fru Kroghs Besøg hos Wulff
En gemen Fyr
Den glemte Handske
Sagfører Krogh opsøger Wulff
Handsken!
Opgøret mellem Ægtefællerne

„Jeg forbyder dig oftere at be-
træde mit Hjem“
Et halvt Aar senere
Fru Krogh ernærer sig som
Spillelærerinde
I Bankdirektør Mørchs Hjem
Sorgen tynger Fru Krogh til
Jorden
Den hjælpsomme Bankdirektør
I det beskedne Hjem
Anbefalingsskrivelsen
Budget med Regningen
„Jeg har netop 50 Kroner, men
hvad skal vi saa leve af hele
Maaneden?“
Regningen betales
Hos Veninden Maja
Den næste Morgen
Kaj er ikke kommet hjem
Hen skæbnsvangre Regning
Fru Krogh opsøger Maja
Kampen mellem Moderen og
Veninden
Tabt Slaget!
Flere af Majas Regninger
Kaj kan ikke mere betale dem
„arvel min Dreng og Tak for
denne Gang“
. . . jeg har revet dit Billed ud
af mit Hjerte . . .
En Aften i Bankdirektør Mørchs
Hjem
Ansigtet ved Ruden
„Jeg har ikke flere Penge“
Det sidste Smykke
Tyveriet!
Tjenestepigen opdager ham
Politiet hentes
En Moders store Offer
Bankdirektør Mørch og Frue ven-
der hjem
Biluheldet
„Han kastede sig foran Automobilens
Død
Det sidste Gensyn
Befriet for sin tungeste Byrde
Ende

Lehmann modtager Besøg.

Et ustyrligt komisk Billede med den bekendte Lehmann i Hovedrollen.

Lehmann er pyntet i Dagens Anledning; hans Forældre venter nemlig et fint Besøg, og Huset præges af den Travlhed, et sligt Besøg afstedkommer.

De Fremmede vilde ogsaa have befundet sig glimrende, og alt vilde være endt i Fryd og Gammen, om ikke Lehmann havde ødelagt det hele ved sine gale Streger. Nu finder han imidlertid paa det utroligste, og hans Uartigheder er ikke just af nogen godmodig Karakter.

At skildre dem i alle Enkeltheder vilde være at tage Duften af Filmøen; man skal se den, og man vil mere sig kostelig over den gale Drengs Streger.

Lørdag Kl. 5. Søndag Kl. 4, 5, 6, 7 og 8.
De øvrige Hverdage Kl. 6½.

“HER SON”

NORDISK THREE-PART DRAMA
FEATURING MISS BETTY NANSEN.

YOUNG RALPH LACEY has fallen among friends of the wrong kind—friends who live for pleasure and pleasure alone—friends under the influence of whom he has got into debt to the extent of £50, which he owes to a man named Jones. And when the immediate dis-

charge of this debt is demanded, the only way he can see out of his difficulty is to appeal to his mother, which he does without loss of time. She fondly hands over her jewels to him so that with the proceeds of their sale the debt may be cleared, and Ralph may be saved from the consequences of his folly. But before paying his debts, his mother makes him promise to abandon his mode of life, and for the future take care to live within his own means.

That day Mrs. Lacy returns to town with her son, at whose flat it is her intention to make a short stay, and shortly after their arrival, there comes to the flat a note from her husband's friend, Mr. Grant, asking mother and son to dine with him that evening. But as the evening approaches, Ralph fails to put in an appearance, and his mother is perforce compelled to go alone to Mr. Grant's. Ralph, as a matter of fact, is spending

the evening at a restaurant in the company of an old flame of his named Marie, but he advances the excuse to his mother, to whom he sends a note, that he is staying with a sick friend.

During the evening Grant makes love to Mrs. Lacey, but his advances are repulsed, and to add to her perturbation, Ralph comes home in a state of intoxication. But it is not until the next day that he discovers the loss of his mother's jewels, which have been stolen from him by Marie. This discovery makes him desperate, for somehow or other the money must be paid. And grasping at the only chance he sees of saving himself, he raises the money by forging Mr. Grant's name to a bill. For three months he hears no more of this, but when the document is presented for payment and the forgery

is discovered, he is forced to admit his guilt to Mr. Lacey, who pays his son's debts, but forbids him ever to enter the house again.

But Mr. Grant still has the incriminating document, and to recover this, Mrs. Lacey goes to see him. He promises to destroy it—at a price. Leaving his room in a hurry, Mrs. Lacey drops her handkerchief, which is later found by her husband, who, suspecting her of unfaithfulness to him, turns her out of his home. Then, to earn a living, she is forced to find work.

But by this time Ralph has degenerated into a young black-guard, and of the crime he commits his mother is suspected and charged, with the result that the mother's devotion to her son fails to save him from himself.

Code : Son. Posters : 6-sheets (2 kinds), 8, 12-sheets.

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,

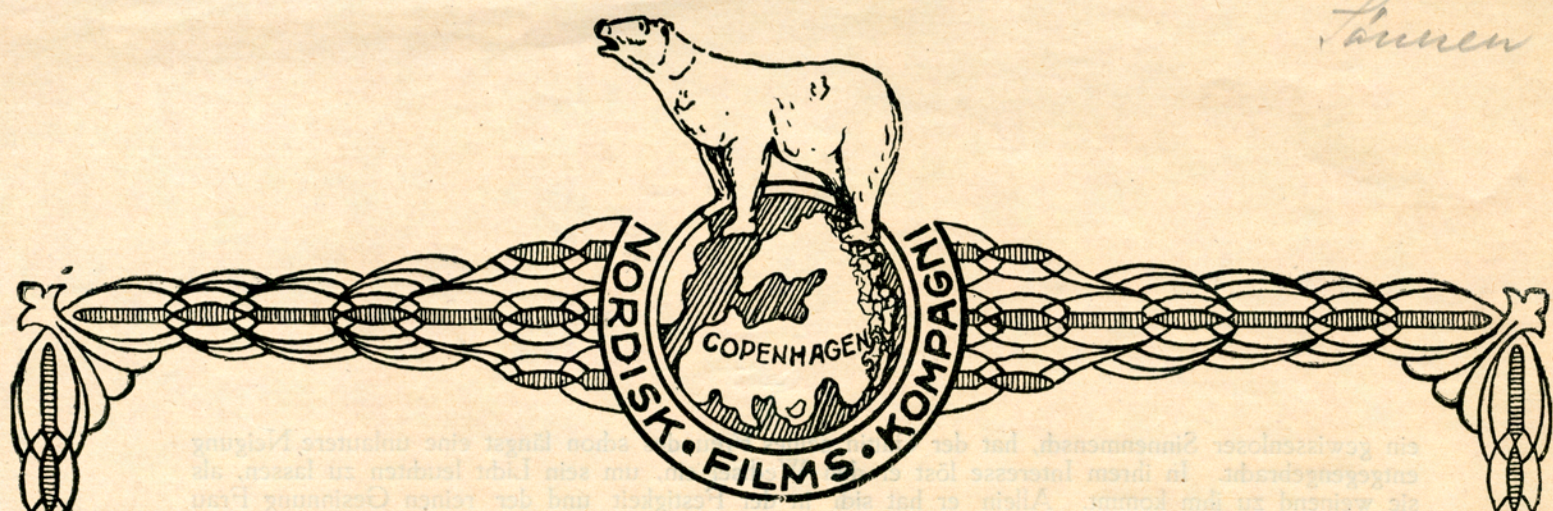
The Nordisk Films Co., Ltd.

166-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—
Gerrard 6172.

Telegrams—
Norfilcom, Ox London.

Lauritzen

Liebe, die alles trägt

Die Tragödie einer Mutter
In drei Abteilungen

PERSONEN:

Rechtsanwalt Dr. Helmers	Carl Lauritzen
Gerda, seine Frau	Betty Nansen
Kai, beider Sohn	Arne Weel
Lolott	Gyda Aller
Wulff, Bankier	Peter Nielsen
Grön	Torben Meyer
Mördh, Bankdirektor	Erik Holberg
Agnete, seine Frau	Marie Dinesen

Rechtsanwalt Dr. Helmers wird durch schwere, bittere Sorge niedergedrückt. Sein einziger Sohn Kai, der sich den Juristischen Studien widmet, ist ein leichtsinniger, verschwenderischer Müßiggänger, der keinerlei höhere Ziele kennt, als die, seinem Vater möglichst viel Geld aus der Tasche zu locken. In seinen Schwächen wird er leider durch seine gute Mutter unterstützt, die in ihrer leidenschaftlichen Liebe für den Sohn nicht imstande ist, seiner gefährlichen Leichtfertigkeit energischen Widerstand entgegenzusetzen. Vielmehr durchkreuzt sie den Willen ihres Mannes wo sie kann, und nimmt Kai selbst dann in Schutz, wenn er sich im größten Unrecht befindet. Als Kai ihr eines Tages beichtet, daß er sehr hohe Schulden hat, begleitet sie ihn in die Universitätsstadt, um durch den Verkauf ihrer Schmucksachen seine Schuldenlast heimlich zu begleichen. Rechtsanwalt Helmers ersucht unterdessen seinen Freund und Klienten, den Bankier Wulff, der in der gleichen Stadt wohnt, ein wachsames Auge auf seinen Sohn zu haben. Wulff lädt Mutter und Sohn zu sich zum Essen ein. Allein nur Frau Helmers leistet der Einladung Folge. Kai, der sich völlig in den Netzen einer herzlosen Diva, namens Lolott, befindet, lügt seiner Mutter eine Vorlesung vor und verbringt den Abend in der Wohnung der Kokotte. Aber nicht genug damit, schenkt er den Schmuck, den die Mutter für ihn opferte, der Geliebten und überläßt ihr das Geld, welches das Sparguthaben Frau Gerdas darstellt. Als er endlich in früher Morgenstunde zurückkehrt, ist er nur noch halb bei Besinnung. Die Mutter, die ihn schmerzlich erwartet hat, bettet ihn mit zitternden Händen und nimmt am Morgen von ihm Abschied, ohne daß Kai es der Mühe für wert hält, um ihretwillen auch nur seine Ruhe einen Augenblick zu unterbrechen. Da er das Geld, das er zur Bezahlung seiner Schulden erhalten hat, nicht mehr besitzt, läßt er sich dazu hinreißen, durch einen Wechsel, auf dem er Wulffs Namen gefälscht hat, sich neue Summen zu verschaffen. Allein die Reue folgt dem Vergehen auf dem Fuße. Er telegraphiert in höchster Verzweiflung der Mutter, die ihn auch diesmal nicht im Stich läßt. Inzwischen wird der gefälschte Wechsel dem Bankier Wulff präsentiert. Dieser,

ein gewissenloser Sinnenmensch, hat der Gattin seines Freundes schon längst eine unlautere Neigung entgegengebracht. In ihrem Interesse löst er den Wechsel ein, um sein Licht leuchten zu lassen, als sie weinend zu ihm kommt. Allein er hat sich in der Festigkeit und der reinen Gesinnung Frau Gerdas getäuscht. Als er sie in die Arme schließen will, um den Lohn für seinen Großmut einzuheimsen, stößt sie ihn in bitterster Entrüstung zurück und entflieht. Kurze Zeit darauf macht der Rechtsanwalt dem Bankier in einer geschäftlichen Angelegenheit einen Besuch. Er findet das Taschentuch seiner Frau auf dem Schreibtisch des Bankiers und Wulff tut aus Rachsucht alles, um den Verdacht, der in Helmers aufsteigt, zu bestätigen. Ein furchtbarer Auftritt zwischen den beiden Gatten ist die Folge. Die Ehe, die schon längst nur noch eine äußere Form war, zerbricht. Gerda nimmt ihren Sohn zu sich und ernährt sich und ihn als Klavierlehrerin. In dieser Stellung gewinnt sie die Sympathie des Bankdirektors Mörch und seiner Gattin.

Um der stillen blassen Frau wenigstens die wirtschaftlichen Sorgen von den Schultern zu nehmen, entschließt sich der Bankdirektor, ihrem Sohn eine Stellung an der Bank zu verschaffen. Ehe Kai jedoch diese Stellung anzutreten vermag, erkennt die Mutter, wie furchtbar sie von ihrem Sohn hintergangen worden ist. Kai bittet sie immer wieder und wieder um Geld. Da findet sie eine Rechnung, auf den Namen Lolott ausgestellt, und sie begreift, daß sie mit allen ihren Opfern nur das Leben einer Kokotte glanzvoll und behaglich gemacht hat. Darüber bricht ihr Herz. Sie verläßt ihren Sohn und teilt ihm mit, daß nur seine aufrichtige Reue noch zu einer Versöhnung zwischen ihm und ihr führen könnte. Kai aber, dem Lolott den Laufpaß gegeben hat, weil er ihre luxuriösen Bedürfnisse nicht mehr befriedigen konnte, hat bereits seinen Stolz soweit eingebüßt, daß er der Mutter folgt, um noch einmal Geld von ihr zu erbetteln. Sie läßt sich auch diesmal rühren und geht, um ihr letztes Schmuckstück zu holen. In derselben Zeit versucht Kai einen Einbruch im Schreibtisch des Bankdirektors. Als die Mutter zurückkehrt, sieht sie den Sohn in seiner ganzen Entwürdigung. Sie entreißt ihm das Geld und bleibt wie in einer Erstarrung stehen. Während er in den Garten flüchtet, wird sie überrascht. Aber nur kurze Zeit lastet der Verdacht auf ihr. Schon im nächsten Augenblick trägt man ihren Sohn herein, den ein Auto in der Dunkelheit überfuhr. Dem Toten gegenüber wird der Mutter stummer Mund lebendig. Sie klagt ihren Freunden die ganze Größe ihres Leides. Dann sinkt sie an der Leiche dessen zusammen, dem ihr Mutterherz noch immer eine leise, scheue Zärtlichkeit entgegenbringt.

Nordische Film Co.

G. m. b. H.

Berlin Breslau Düsseldorf Hamburg Leipzig München
Amsterdam Zürich